

BEHMER-GATAN

Den BEHMERSKA gatulägningsmetoden äger följande fördelar:

Den åstadkommer ljuddämpande och damfria Gator och Vägar.

Metoden kan utföras under hvilken väderlek och temperatur som helst — lika bra vinter som sommar.

Metoden kan användas å allt slags underlag — grusunderlag, gammal makadamgata, kullerstengata, tuktad stengata, tillfrusen (kälad) gata.

Gata lagd med användande af metoden underhålles i ett efter gatans tvärprofil jämnt läge medelst den Behmerska specialmaskinen utan att gatan behöfver upprivas eller upphackas. Vid lagning kan huru tjockt eller huru tunnt lager som helst påläggas.

Dylik gatubeläggning kan sopas medels maskinborste utan att partiklarne lösslitas; de bortsköljas ej af vattning eller regn.

Gatan blir jämn och hård, men ej halkig. Metoden kan användas i alla terrängförhållanden. Medels metoden i fråga bearbetas bindämnena till en seg, beaktad massa, och endast med användande af denna metod har det blifvit möjligt att i tillräcklig kvantitet använda bindämnen, så att dammet ständigt och fullständigt bindes.

Den är ungefär hälften så dyr som asfaltläggning och tuktad stengata; den äger asfaltgatans alla fördelar, men är fri från dess olägenheter.

Den åstadkommer den mest enkla beläggning, hvarför den är synnerligen lämplig att användas i stor skala.

Annan gatuläggning

kan endast utföras under sommarmånaderna. De särskilda metoderna äro för öfrigt, som en hvar vet, mycket komplicerade.

Asfaltbeläggning fordrar ett underlag af cementbeton. Den kan användas blott i jämn bana, ej i stigning. Asfaltgatan är halkig.

Cementgatan kan ej lagas så, att massan på tillfredsställande sätt bindes.

Vid användande af **cement** och **vanlig stenbeläggning** uppstår starkt buller.

Makadamgatans olägenheter äro välbekanta. Vid regnig och fuktig väderlek framstår den som en enda »lervälling», vid torr väderlek som en damöken. Makadamgatan kan ej sopas utan att partiklarne borttrivas, den åverkas och spolieras af regn och vattning. Vid lagning måste den upphuggas, och det lagade partiet blir ännu sämre än den öfriga gatan.

Äfven då man försöksvis begagnat bindämnena i makadam vid gatuläggning medels ångvält, hafva dessa dock i endast otillräcklig mängd kunnat användas; jäsning uppstår nämligen i dylikt fall under vältningen, och dammet kan ej fullständigt bindas. Vid dylik beläggningssätt har trycket ej kunnat koncentreras på grund af valsningens natur att sträcka föremålet, och hafva gatorna inom kort tid blifvit mycket gropiga. En annan olägenhet har också vid denna metod uppstått, i det att då lagning af dylik gata ifrågakommit och upphackning skett såsom vid vanlig makadamgata, det visat sig, att bindämnenas förmåga att sammanhålla partiklarne delvis försvunnit.

Beträffande de nya upphackningsmaskinerna som tillkopplas ångvältarna, hafva dessa maskiner visat sig högst olämpliga, enär de vid upprifningen af gatan genom den starka skakningen äfven rubba det kvarliggande makadamlagret.

1906

Jämfördt med den hittills praktiserade makadamiseringsmetoden har den Behmerska metoden i flera afseenden att framvisa synnerligen uppseendeväckande fördelar, framför allt därigenom, att den vid lagning af gata behandlar gatan sådan den då befäres och utan att vare sig upphackning behöfver ifrågakomma eller underlaget rubbas.

Aktid, Boklöst, P:ns tr. 1906.

